

Ми відкритий для світу народ – українці,  
Що у Східній Європі живем споконвік!  
В домі бути господарем мужеві й жінці –  
Наше право, дароване Богом повік!  
В нас багата земля, урожаями славна,  
Працьовитий, красивий і мудрий народ!  
В наших ріках – меди, як відомо віддавна,  
Берегами ж чисельними – стільки щедрот!  
Квітне сад український, що вродить у літі,  
У плодах зарясніє похиле гілля.  
Нас шанують у всьому великому світі,  
В давнину це було, у боях Синьоводських,  
Українці, брати-білоруси, Литва  
Зупинили Орду у степу немонгольським  
І на рідні краї відновили права!  
Всю Європу тоді заслонили собою!  
І хоча з того часу минули віки,  
Але слава безсмертна вогненного бою  
В благодаті Європи роки і роки.  
Запорізьке козацтво в боях небувалих  
Берегло Україну, Європи краї  
Від ворожих набігів, страшних і зухвалих.  
Лютый ворог летів, як осині рої!  
І Богун, і Нечай, і Сірко з Кривоносом –  
Українські звитяжці в далекій війні –  
У жнивах вікопомних складали покоси  
І нападникам злим твердо мовили: "Ні!"  
Зберегли за собою Європи родину!  
Час рікою спливав. Та фашизму зерно  
Не дало європейцям розправити спину,  
І зійшло будяками в Європі воно.  
Тож фашизму коричневий дим знавіснілий  
Ми гасили у сивім величнім Дніпрі.  
Амбразуру війни затулив своїм тілом  
Наш солдат, щоб жили всі у мирі й добрі!

Щоб Європа постала і дружна, й могутня,  
Щоб народи у ній були вірні брати.  
В Європейський Союз нас веде незабутня  
Давня дружба, яку нам у серці нести!